

https://www.biodiversitylibrary.org/

Prirodoslovna istrazivanja.

Zagreb,1913-1991. https://www.biodiversitylibrary.org/bibliography/14023

sv.1-8 1913-1916: https://www.biodiversitylibrary.org/item/49192

Page(s): Title Page, Text, Page 14, Page 15, Page 16, Page 17, Page 18, Page 19, Page 20, Page 21

Holding Institution: American Museum of Natural History Library Sponsored by: Biodiversity Heritage Library

Generated 3 December 2020 10:11 AM https://www.biodiversitylibrary.org/pdf4/122662700049192.pdf

LIBRARY

OF THE

AMERICAN MUSEUM

OF HATURAL-HISTORY

PRIRODOSLOVNA ISTRAŽIVANJA HRVATSKE I SLAVONIJE

POTAKNUTA

MATEMATIČKO-PRIRODOSLOVNIM RAZREDOM

JUGOSLAVENSKE AKADEMIJE ZNANOSTI I UMJETNOSTI.

5.06 (43.94) Z2

S POTPOROM KR. HRVATSKO-SLAVONSKO-DALMATINSKE ZEMALJSKE VLADE IZDAJE

JUGOSLAVENSKA AKADEMIJA ZNANOSTI I UMJETNOSTI.

SVEZAK 1.: - 8

IVAN KRMPOTIĆ: PRILOG MIKROFAUNI I MIKROFLORI ZAGREBAČKE OKOLINE (s 1 tablom).

JOSIP POLJAK: PEĆINE HRVATSKOGA KRŠA. I. PEĆINE OKOLIŠA LOK-VARSKOGA I KARLOVAČKOGA (sa 12 slika i 9 tabala).

U ZAGREBU 1913. — 1916
KNJIŽARA JUGOSLAVENSKE AKADEMIJE (DIONIČKA TISKARA)
TISAK DIONIČKE TISKARE.

PRIRODOSLOVNA ISTRAŽIVANJA

HRVATSKE I SLAVONIJE

POTAKNUTA

MATEMATIČKO-PRIRODOSLOVNIM RAZREDOM

JUGOSLAVENSKE AKADEMIJE ZNANOSTI I UMJETNOSTI.

S POTPOROM KR. HRVATSKO-SLAVONSKO-DALMATINSKE ZEMALJSKE VLADE

IZDAJE

JUGOSLAVENSKA AKADEMIJA ZNANOSTI I UMJETNOSTI.

SVEZAK 5.:

IZVJEŠTAJI O 3. I 4. NAUČNOM ISTRAŽIVANJU JADRANSKOGA MORA GOD. 1914.

UVOD.

Dr. M. ŠENOA: OPIS PRVOGA I DRUGOGA PUTOVANJA (s 1 kartom).

A. HIDROGRAFSKI ODIO:

- 1. Dr. A. GAVAZZI: ODNOSI TEMPERATURE.
- 2. Dr. A. GAVAZZI (I F. ŠANDOR): O SLANOSTI MORSKE VODE I O ZASI-ĆENOSTI KISIKOM.
- 3. Dr. M. ŠENOA: OPAŽANJA O DIAFANITETU MORSKE VOE (s 1 crtežem).

B. BIOLOGIJSKI ODIO:

- 1. Dr. L. CAR: I Dr. J. HADŽI: BIOLOGIJSKA OPAŽANJA (sa 9 tablica).
- 2. Dr. V. VOUK: O ISTRAŽIVANJU FITOBENTOSA U KVARNERSKOM ZAVALJU. U DODATKU: METEOROLOGIJSKA OPAŽANJA. TABLE ODJELA A (I.—VI.), I ODJELA B (I.—IV.).

U ZAGREBU 1914.

KNJIŽARA JUGOSLAVENSKE AKADEMIJE (Ð. TRPINAC). TISAK DIONIČKE TISKARE.

B. Biologijski odio.

1. Biologijska opažanja.

Napisali dr. L. Car i dr. J. Hadži.

Pristup. Poučeni iskustvom, stečenim za I. i II. plovidbe "Vile Velebita", odustali smo od toga, da poduzimamo i dalje redovna opažanja pogledom na plankton na 24-satnim postajama, pa smo od sada obavljali samo jednokratno opažanje. Jedino smo za III. plovidbe kod C 11. (Silba) obavili trokratno opažanje s intervalima od 3 sata, a lovili smo svaki puta iz tri sloja (1—15 m, 15—30 m, 30—45). Zato je u drugu ruku povećan broj običnih postaja, kako bi naši rezultati izišli što potpuniji; za III. plovidbe umetnute su tri postaje (9.a, 10.a, 12.a), a za IV. plovidbe još dalje četiri (5.a, 8.a, 37.a i 37.b), tako da sada istražujemo (a to vrijedi i u buduće) u svemu na 48 postaja. To bi za istu površinu otvorenoga mora bilo svakako suviše, ali nije suvišno za tako razvedeno i razdijeljeno područje, kaošto je Kvarnersko zavalje.

Sto se tiče istraživalačkih metoda i instrumentarija, nemamo ništa osobita istaći, osim da je Nansenova vertikalna mreža na zapor ovaj put bila spojena većim motovilom, pričvrštenim za krov palube, a nabavljeno je i jače čelično uže. U planktonskom inventaru registrirani su sadržaji bočica po tekućim brojevima postaja, pa upozorujemo. da se ti brojevi ne slažu sa slijedom, kojim smo išli od postaje do postaje. Da izbjegnemo svakom nesporazumku, naveli smo svuda pored dobe opažanja još i datum. **Table** I.—IV. (B) priložene su na

kraju ovoga sveska.

Od naumljenoga pomnožanja planktonskih tipova, koji se vode u planktonskom inventaru, odustajemo jedno stoga, što bi stime bile skopčane izvjesne tehničke teškoće, a drugo i stoga, što je internacionalna komisija za istraživanje Sredozemnoga mora odredila baš tih 50 tipova; dalje ostale važnije planktonte spominjat ćemo u tekstu.

Još ćemo poradi veće jasnoće izrijekom navesti, da se u rubriku *Tintinnus* unose uopće sva Tintinnoda, a u rubriku *Cydippe* ne samo izraštene Cydippe, nego i svi larvalni oblici *Ctenophora* u Cydippe-stadiju; u rubriku *Salpae* raču-

namo i Doliolum.

Za III. plovidbe vukli smo dredžu prvi put kod Jablanca (C 24.) u dubljini od 103 m. pa smo izvukli pored *Echinus melo, Stichopus*, više *Holothuria*. *Scilarusa* i t. d., zatim smo dredžali još u Povljanskom prolazu (mnoštvo *Arca noë*),

a lovili smo i plutajuće Cystosire i Sargassum.

Kod C 18. opažali smo za III. plovidbe u većoj dubljini roj skifomeduza, a da nije bilo moguće sigurno ustanoviti njihovu generičku pripadnost. Kod C 17. (ulaz u Ljubać) plovili su blizu površine pojedini veliki primjerci od Aurelia aurita. U površinskom sloju velikoga dijela Kvarnerola opažali smo veliko mnoštvo sitnoga u moru suspendiranoga detrita.

Za IV. plovidbe dredžali smo na pjeskovitu tlu kod C 37. (pored ostaloga opet Echinus melo), zatim između C 15. i C 16., pa kod otoka Suska (u dubljini od 35 m, gdje smo izvukli mnogo oblika ascidia i annelida) i napokon kod rta Sorinja (na sjeveru otoka Raba), gdje je uhvaćeno veliko mnoštvo lijepo crveno

bojadisanih: Antedona (Comatula).

Za IV. plovidbe opažane su često u velikoj množini meduze i veće Ctenophorae. Kod C 4. vidjeli smo odmah ispod morske površine dvije Beroë i jednu Cestus veneris. Kod C 10.a uhvaćena je Eucharis multicornis, a bilo ih je vidjeti i više. Kod C 11. opažana je Aurelia aurita u istoj množini kao i Salpae. Na C 12. plovilo je u neznatnoj dubljini mnoštvo Eucharis multicornis, Aurelia aurita, diskomeđuze i mnoge Salpae, a opažen je i Cestus veneris. Na C. 14. uhvaćen je manji primjerak od Chrysaora, a na C 16. veći egzemplar istoga oblika, dok je na C 15. opaženo mnogo Eucharisa. Veoma mnogo velikih (30 cm u prosjeku) i manjih Aurelia aurita našli smo na C 20. i to u dugoj liniji, pa smo ih dosta uhvatili i konzervirali; uz aurelije bilo je i Eucharisa.

U Paškom zaljevu uhvaćen je prekrasan primjerak posve tamno-smeđe pig-

mentirane Chrysaore (životinja je posve dobro konservirana).

Plankton III. plovidbe.

Za plankton čitavoga područja našega istraživanja može se ovaj put konstatirati velika oskudica planktona u kvantitativnom pogledu. Kod III. plovidbe dobivamo za cijelo područje veličinu od poprečnih 9.0 cm3 planktonskoga taloga (za stupac vode s promjerom od 47 cm), dok je za isti stupac kod II. plovidbe (novembar 1913.) taj broj iznosio 57.3 cm³, a za IV. plovidbe 24.0 cm³. Ističemo, da ovaj put nema u kvantitativnom pogledu među pojedinim područjima većih razlika, kako ih je bilo osobito ekscesivno za II. plovidbe.

U kvalitativnom pogledu mogli bismo plankton III. plovidbe u cijelosti karakterizirati velikim obiljem Asterionelle (koja češće čini pretežni dio planktonskoga taloga), pa drugih Diatomacea. Veoma je jako i svuda raširena, osobito u površinskom sloju (1m-15m) Sticholonche, dok je Acanthometron razmjerno rijedak. Malo ima Tintinnoda; Cystoflagellata ima svuda, ali ne u masi.

Od Hydromedusa ima ovaj put najviše Phialidium-a, a zatim Obelia. Sarsia uopće nije uhvaćena, kao ni dosada, pa je vjerojatno, da je zamjenjuju s veoma sličnom Slabberiom (za III. plovidbe ni ove nije bilo). Od ostalih Hydromedusâ najčešće su Solmaris i Aglaura (raširene po čitavom području).

Od Siphonophora nije uopće bilo Diphyes-a, a od Muggie-e većinom samo ulomci i Eudoxie. Dosta je bio raširen Sphaeronectes. Ceste su bile prilično larve od Anthozoâ, dok Ephyra uopće nije uhvaćena. Cydippe je bila veoma

raširena (osobito u larvalnom stanju).

Larve različnih crva (osobito Annelida) bile su veoma česte, ističemo naročito Trochophorae (Polygordius), razmjerno smo često susreli i Pilidium i Mitraria, ma da i nijesu dolazile svaki put u velikom broju.

Phyllopoda (Podon i Evadne) napadno su slabo zastupana kod III. plovidbe. Cirripedne larve su vanredno rijetke, a od Ostracoda je osim na C 11. samo u t. zv. vanjskom području uhvaćeno nekoliko individua s izuzetkom

Kanalske postaje C 25. Zoëe su dosta česte.

Larve Mollusca gotovo nikada ne manjkaju. Creseis je vanredno rijedak. Larve Echinodermata raširene su, ali u malenom broju indididua (osobito Echinopluteus, a najviše ima Auricularia). Pojedine su Tornarie ovaj put uhvaćene samo na t. zv. vanjskim postajama (rub otvorenoga mora). Salpe su veoma rijetke. Riblja jaja i njihov mlađ nađena su češće u Kanalskom području i na vanjskim postajama (u malenom broju pojedinaca).

Riječki zaliv i Kvarner, koji se za II. plovidbe odlikovao ekscesivno velikim kvantitetom planktona (specijalno fitoplanktona) sa poprečno 86.0 cm 3

taloga za čitav stupac vode, dosiže ovaj put tek 6.9 cm³, dakle još nešto manje, negoli iste vanjske postaje (C 37., 38. i 39.) sa 7·1 cm³, koje inače pokazuju uvijek najmanji kvantitet. Tablica 1. Za gornjih 15 m poprečna je veličina 2.2 cm³, a za ostali dio stupca 4.7 cm³. Podjela kvantiteta

veoma je jednomjerna.

U kvalitativnom pogledu vrijedi uvelike ono, što smo rekli za III. plovidbu uopće. Sredina Riječkoga zaliva odlikuje se velikom veličinom Sticholonche, koja prema izlazu Kvarnera biva manja. Isto vrijedi za jednako obilno zastupane larve Lamellibranchiata i Annelidskih crvâ. Ako ovaj put i ima dosta fitoplanktona, ne prevlađuje ipak u tolikoj mjeri sam zooplankton, kao za dosadašnjih opažanja.

Kvarnerol pokazuje prema II. plovidbi za polovicu manji kvantitet 11.8 cm3 (poprečno za cijeli stupac) prema 21.3 cm3, no mora se istaći, da je tolik broj za II. plovidbe nastao pod

Tablica 1.

Stacija	Volum plankt. ta- loga u cm³			
Statija	0—15 m	Suma		
C 32.	2:3	4.2	6.5	
C 33.	1.9	4.5	6.4	
C 34.	2.7	5.6	8.3	
C 35.	0.7	6.5	7.2	
C 36.	3.0	5.7	8.7	
C 1.	3.3	3.9	7.2	
C 2.	2.0	3.3	5.3	
C 3.	2.0	3.9	5.9	
Poprečno u cm³:	2.2	4:7	6.9	

utjecajem najsjevernijih točaka, koje su opet stojale pod utjecajem velikoga obilja fitoplanktona u Riječkom zalivu. Uopće nije područje Kvarnerola (kao ni izvanjskih postaja) podvrženo u tolikoj mjeri sezonskim promjenama (s obzirom na kvantitet planktonskoga taloga), kaošto područja Riječkog zaliva i Kanala. Za III. plovidbe kvantiteti su prilično podjednako porazdijeljeni po čitavom području

Tablica 2.

-	-	_	-	-
Stacija	Volum plankt. taloga u cm³			
	0—15 m	15—50 m	50—90 m	Suma
C 4.	2.4	4.3	2.1	8.8
C 5.	1.7	4.0	4.4	10.1
C 40.	3.2	7.7		10.9
C 41.	1.5	7.2	-	8.7
C 6.	3.9	8.2	10.1	22.2
C 23.	3.4	12.1	7.7	23.2
C 7.	3.7	12.8	*	16.5
C 8.	2.85	6.9	4.	9.75
C 9.	1.95	12.9		14.85
C 9.a	2.9	7.9		10.8
C 10.	3.8	5.8	,	9.6
C 10.a	3.3	5.8	5.6	14.7
C 11.	5.3	6.8		12.1
C 11.	4.5	6.5		11.0
C 11.	3.4	6.7		10.1
C 12.	2.0	4.7		6.7
C 12.a	3.8	5.0		8.8
C 13.	2.3	6.6		8.9
C 14.	3.7	7.2	(0)	10.9
C 15.	4.7	3.3		8.0
Poprečno u cm³:	3.2	7:1	5.9	11.8

Tablica 3.

Stacija			lankt. u cm³	
C 11.	0-15 m	15—30 m	30—45 m	Suma
7 h p. m.	5.3	2.7	4.1	12.1
11 h p. m.	4.5	3.4	3.1	11.0
3 h p. m.	3.4	3.1	3.6	10.1
Poprečno u cm³:	4.4	3.0	3.6	11:0

Kvarnerola. Nešto veće obilje pokazuje tek C 26. i C 23. Tablica 2. Osobito je monotona kvantitativna razdioba planktona u gornjih 15 m (poprečno 3.2 cm^3 sa maksimom od 5.3 cm^3 kod C 11., a s minimom od 1.5 cm^3 kod C 41. Iz rezultata iznesenih na Tablici 3. vidi se, kako su malene razlike u kvantitetu za razdoblje od 8 sati (kvantitet se nešto smanjio).

Chaetoceras i osobito Rhizosolenia dolaze u velikim množinama. Acanthometrona ima malo, Sticholonche naprotiv mnogo. Od Hydromeduza dolaze poglavito Obelia i Phialidium. Siphonophore su zastupane sa Muggie-om, dok Diphyes-a nema. Tomopteris dolazi samo na

6. postaji.

Polygordius-larva dolazi na svakoj postaji u Kvarnerolu. Actinotrocha se javlja na postaji 10.a, Creseis na 11., Schizopoda na 4., 10.a i 11. postaji, Cumacea na 10.a postaji. Nephrops norvegicus u schizopodnom stadiju nađen je samo na 14. postaji.

Od rjedih Copepoda spominjemo iz Kvarnerola: Calanus finmarchicus, tenuicornis i minor; Anomalocera Patersonii ♂ i ♀ na 10. postaji; Caudacia pectinata kod 10.a, 13. i 14. postaje; Mecynocera Clausii na postajama 10., 10.a, 11. i 14.; Acartia neglecta na 10., 11. i 14.; Euchaeta hebes na 10.a postaji.

Svi se dakle ovi egsotni Copepodi drže više južnoga kraja Kvarnerola, u koji dolaze očito sa strujom iz Zadarskog kanala, samo Calanus finmarchicus presiže 9. postaju i dospijeva sve do uključivo 5. postaje, a mlađi individui i do 4. postaje. Svi ti pomenuti Copepodi dolaze samo u malenom broju, često pače samo pojedince. Oni se ondje i razplođuju, no imadu se ipak držati samo važnijim kolonistima.

Kanalsko područje ovaj je puta u kvantitativnom pogledu osobito oskudno na planktonu, jer prema poprečnih 64.6 cm³ za II. plovidbe (za čitav stupac vode) imade sada tek 8.5 cm³ planktonskog taloga; izgleda, da je to godišnji minimum (prema jedno-godišnjem opažanju). Tablica 4. Osobito velika razlika izlazi za gornjih 15 m, u kojima su uopće kvantitativne mijene više istaknute (1.9 cm³ prema 45.0 cm³ za II. plovidbe). Iza godišnjega maksima (II. plovidba u novembru) došao bi odmah godišnji mi-

nimum (III. plovidba u februaru).

Razdioba planktonskih masa u gornjem je sloju (0—15 m) veoma jedno-lična (maksimum 2.9 cm³ kod C 26., minimum 1.0 cm³ kod C 19.). Nešto veća množina planktona zatečena je kod postaja C 22. i C 24., koje se nalaze na onom proširenom mjestu Kanala, gdje je Kanal u svezi s Kvarnerolom (između Raba i Paga), a onda opet na drugom proširenom mjestu i prolazu iz Kanala u Kvarnerol (između Raba i Krka); to su postaje C 26. i C 28. Izgleda, da je s time u svezi i veličina planktona odgovarajućega susjednog dijela Kvarnerola. Veći kvantitet odnosi se više na dublji sloj (ispod 15 m).

Prelazne postaje između Kvarnerola i Kanala na jugu (C 16. i C 17., Ljubać) pokazuju veličine, koje odgovaraju veličinama Kanala, a ne Kvarnerola (C 16.

svega 3·0 cm³), dok C 15. ima odmah 8·0 cm³, a C 17. gore 2·5 cm³, dolje 3·0 cm³ (prema 1·5 i 2·8 cm³ kanalske najjužnije postaje: C 18.). Sjeverni dio Kanala (C 30. i C 31.) pokazuje one iste kvantitete kao i srednje postaje Riječkog zaliva.

K općenoj karakteristici planktona III. plovidbe s obzirom na kvalitet možemo za kanalsko područje istaći, da je ovdje nasuprot drugim dijelovima Kvarnerskog zavalja na nekojim postajama zastupan razmjerno dosta Acanthometron (u dubljem sloju postajâ C 25., C 28., C 30.). Množina Sticholonche u južnom dijelu zaostaje za množinom sjevernoga dijela. Phialidium je uhvaćen svuda, osim na zadnjim dvjema postajama; ostale su meduze veoma često hvatane, gotovo na svakoj postaji, isto tako Siphonophore (Sphaeronectes i Eudoxie od Muggiea), Cydippe i pelagične Turbellarije. U južnom dijelu Kanala češće je hvatana larva Anthozoa. Osobito je mnogo uhvaćeno po cijelom području larva nectochaetnih Annelida, a kod C 22. ulovljen je Tomopteris. U čitavom kanalskom području uhvaćen je samo jedan primjerak Podona kod postaje C 20. (dublji sloj), a Evadne na tri postaje C 20., C 24. i C 26., i to kod prvih dviju

postaja po jedan primjerak, a kod C 26. dva primjerka. Kao osobitost spominjemo, da je kod C 25. uhvaćen jedan Ostracod. Actinotrocha je uhvaćena kod postaja C 17., C 21. i C 24., i to svagdje u jednom primjerku (svagda iz dubljega sloja). Kod C 29. uhvaćena je u dubljem sloju Saepiola Petersii. Jaja od Clupea pilchardus hvatana su na postajama C 20., C 21., C 24. i C 25., a mlađ na C 21. i C 27. Ascidijska larva uhvaćena je na postajama C 18. i C 19.

Kvantitet t. zv. vanjskih postaja pokazuje najmanje izražene godišnje varijacije. Za III. plovidbu dobivamo poprečnu veličinu za čitav stupac vode od 7·1 cm³ (za gornji i donji sloj jednako, t. j. 3·6 cm³), kod druge plovidbe bilo je 5·0 cm³, a kod četvrte razmjerno mnogo, to j. 10·1 cm³. Tablica 5.

Sastav planktona vanjskih postaja odgovara u kvalitativnom smislu u glavnome općenoj karakteristici, ali se kao obično i sada to područje ponajviše razlikuje od prosjeka. U fitoplanktonu ne ističu se toliko Diatomacee, a u zooplanktonu prevlađuju Copepoda; Sticholonche je slabije zastupan, nego inače. Kod C 38. bilo je dosta

Tablica 4.

Stacija	Volum plankt. taloga u cm³			
Stacija	0—15 m	15—50 m	Suma	
C 18.	1.5	2.8	4:3	
C 19.	1:0	4.8	5.8	
C 20.	2.0	6.6	8.6	
C 21.	1.5	7:1	8.6	
C 22.	2.6	9.7	12.3	
C 24.	2.0	12.2	14.2	
C 25.	2.4	7:1	9.5	
C 26.	2.9	7:3	10.2	
C 27.	2.6	6.0	8.6	
C 28.	1.6	11.5	13.1	
C 29.	1.3	3:1	4.4	
C 30.	1.5	2.8	4.3	
C 31.	2.0	5.7	7-7	
Poprečno u cm³:	1.9	6-6	8.5	

Tablica 5.

Character	Volum plankt. taloga u cm³			
Stacija	0-15 15-50 Sun			
C 37.	3.1	2.4	5.2	
C 38.	4.1	1.9	6.0	
C 39.	3.7	6.5	10.2	
Poprečno u cm³:	3.6	3.6	7:1	

Coccolithophorida. Veoma su brojno zastupane meduze. Od same Aglaure uhvaćena su na C 39. u obadva sloja 32 individua, od Solmaris-a 11. a pored tih i mnogi drugi oblici. Kod postaje C 37. izvučena je iz dubljeg sloja Eucharis multicornis. Za vanjske su postaje karakteristični oblici: Ostracoda i Tornaria. Ostracoda su uhvaćena prilikom svake lovine svagda iz obadva sloja (obično po dva primjerka). Veoma su brojne bile Auricularie, a kod C 39. izvučena je iz dubljega sloja Bipinnaria, uz nju Doliolum (i kod C 38.). Salpe su izvučene kod C 38. i C 39. Kod C 38. uhvaćena je Ascidijska larva.

Plankton IV. plovidbe.

Za plankton IV. plovidbe može se s obzirom na njegov kvantitet reći, da je srednje ruke. Poprečna veličina za čitav stupac iznosi 24·0 cm³, prema 21·9 cm³ za I. plovidbe; u tome su dakle obje ove plovidbe jedna drugoj blizu. Mnogo su dalje od te srednje veličine mase planktona II. i III. plovidbe. Izgleda, da je doba II. plovidbe (u novembru) vrijeme maksima za planktonsku masu našega istražnog područja; u vrijeme III. plovidbe (u februaru) veličina je planktona (sa 57·3 cm³) znatno iznad one srednje količine ljetnih plovidba (I. i IV.).

Ne samo po poprečnoj veličini čitavoga istražnog područja, nego i po razdiobi veličina na pojedine dijelove toga područja, stoji plankton IV. plovidbe najbliže planktonu I. plovidbe. Pripominjemo, da to ne vrijedi s obzirom na kvalitativni sastav planktona. Jesu li te kvantitativne mijene unutar jednoga godišta strogo pravilne i periodičke, to se na temelju jednogodišnjega opažanja ne može tvrditi svom sigurnošću. — Maksimalni iznos planktona pokazuje Kanalsko područje s poprečnih 29·0 cm³, a za njim dolazi odmah područje Riječkog zaliva i Kvarnera sa 26·1 cm³. Minimalnu poprečnu veličinu nalazimo na t. zv. vanjskim postajama (10·1 cm³), a u sredini se kreće područje Kvarnerola sa 16·9 cm³.

Što se tiče općene slike fitoplanktona, možemo ustanoviti, da i za IV. plovidbe dolazi još uvijek Asterionella u znatnoj množini, no ne u onome stepenu, kao za III. plovidbe; na prvo mjesto stupaju različne vrste roda Chaetoceras, dok Rhizosolenia-vrste množinom nešto zaostaju. Djelimice dolaze u velikoj množini različne Ceratium-vrste (napose u Riječkom zalivu), dok Peridinum-vrste znatno

zaostaju.

Cystoflagellata dolaze općeno, no ne u velikim masama. Acanthometron dolazi doduše skoro svuda, ali gotovo svagda u minimalnim veličinama. Sticholonche, koji se za III. plovidbe javljao u masama, ovaj put je razmjerno slabo zastupan, jedino na nekim postajama (sa većim dubljinama) dolazi u većoj množini. Zanimljivo je, da su mase Sticholonche bile inače u površinskom sloju (u gornjih 15 m), a sad se nalaze na tim nekolikim postajama, gdje ih više ima, svagda u većim dubljinama. I Tintinnoda su u glavnome srednje zastupani,

Za Hydromeduse može se uopće reći, da su ovaj put veoma dobro zastupane i s obzirom na broj vrsta i s obzirom na broj uhvaćenih individua. Samo su dvije postaje: C 20. i C 28. (Kanalsko područje, koje i inače nema mnogo Hydromedusa), gdje nije nijedna uhvaćena. Kao karakteristični i vrlo rašireni oblici dolaze u obzir: u prvome redu Aglaura, zatim Slabberia pa Obelia, Phialidium, Steenstrupia, Podocoryne i Solmaris. Siphonophora su dosta slabo zastupani; ima tek nešto Muggica i Sphaeronectes. Ovaj put je (i to uopće prvi put) uhvaćen jedan primjerak Ephyre. Cydippe, odnosno larvalni Cydippe-stadiji Ctenophora, veoma su rašireni; isto tako i pelagična Turbellaria.

Pilidium i Mitraria nalazimo tek tu i tamo u malom broju individua a i nectochaetnih Annelidskih larva ima razmjerno malo, isto tako i Trochophorâ. Evadne i Podon općeno su rašireni, no samo u manjim masama. Razmjerno su česte i mnogobrojne ovaj put larve Cirripediâ. Veoma su rijetko uhvaćeni pojedini individui Ostracodâ, i to samo u Riječkom zalivu (kod C3. i C33.). Copepoda ima dosta kao svagda, no ipak ne ekscesivno mnogo. Dekapodske

Zoëe pokazuju veliku raširenost.

Larve Gastropoda i Lamellibranchiata nalaze se svuda, a djelimice i u velikom broju. Creseis je zatečen na nekoliko postaja (po cijelom području), ali svagda pojedinačno. Larve Echinodermata veoma su raširene. Brojem individua najjača su Auricularia. Treba istaći, da je ovaj put češće negoli inače uhvaćena Bipinnaria, ma da svagda samo u malenom broju individuâ. Rjeđa je bila Actinotrocha, dok je Tornaria razmjerno često hvatana, kao i Doliolum (ovaj u većem broju individua u južnom dijelu Kvarnerola i na vanjskim postajama), a onda i Salpa. Riblja jaja i riblji mlad dosta su slabo zastupani.

Riječki zaliv i Kvarner pokazuju skoro četiri put tako veliku masu planktona, kao za III. plovidbe (26·1 cm³ prema 6·9 cm³). Tablica 6. Riječki je zaliv obilniji planktonom od Kvarnera; najviše ga pokazuje postaja C 34. (ukupno 37·9 cm³), a ta se nalazi na suženom prelazu od Riječkog zaliva u

Kvarner. Sredina Kvarnera obilnija je od obalnog područja (isporedi: C 37.a sa 20.6 cm³, a C 37. sa 10.2 cm³, te C 37.b sa 9.9 cm³). I prema Kvarnerolu biva plankton obilniji (C 3. sa 30.2

Što se tiče kvalitativnog sastava planktona u ovome dijelu područja, vrijedi u glavnome ono, što je rečeno naprijed. Upozorili bismo jedino na nalaz Ostracoda (C 33. i C 3.), Tornarije, Doliolum i Bipinnarije. Salpe dolaze osobito u Kvarneru. Ascidijska larva uhvaćena je samo na C 32., a Creseis na C 36. Dosta su česta u tom kraju riblja jaja i mlađ.

Kvarnerol ne pokazuje prema III. plovidbi veliku razliku u kvantitetu (poprečnih 16.9 cm³ prema 11.8 cm³), to vrijedi osobito za donji sloj (8.5 cm³ prema 7.1 cm³). Tablica 7. Jasno se razabira, da je sjeverni dio Kvarnerola obilniji od južnoga (maksimum kod C 41., C 40. i C 5., gdje je sveza s Kanalskim područjem).

Chaetoceras i Rhizosolenia slabije su zastupani negoli kod III. plovidbe (u mjesecu februaru); Sticholonche ima također manje, Cystoflagellata prilično mnogo. Od Hydromedusa dolazi opet poglavito Obelia i Phialidium, zatim Aglaura. Diphyes-a i opet nema, a mjesto njega smo hvatali svagda samo Muggiaea, to j. samo pojedine dijelove, a nažalost nikada čitav "cormus" ili cormidium. Tomopteris-a ima malo, a Polygordius-larvâ ovaj put uopće ne ima. Actinotrocha nema mnogo, a i to samo u južnom dijelu Kvarnerola. Creseis je nađen samo na postaji C 11. i C 12.a. Tornaria je bila prilično raširena, i to poglavito u južnom dijelu; konstatirana je evo na postajama C 7., 8.a. 9., 9.a. 12.a i 14.

Podon i Evadne dolaze u većoj množini, negoli kod III. plovidbe. Ovaj put dolaze i cirripedske larve, kojih u mjesecu februaru nije nikako bilo. Schizopoda ima samo na postaji C 40. i 7.

Od rjeđih Copepoda ističemo: Calanus finmarchicus, tenuicornis i minor; zatim Caudacia pectinata, Euchaeta hebes (Q s jajima), Mecynocera Clausii i Labidocera Wollastoni, pa na najjužnijoj točki (postaja C 12.a) Sapphirina.

Mladih riba i ribljih jaja opazili smo u Kvarnerolu na više mjesta. Kod ulaza u Kvarnerol (postaja C 3.) nađena je posve mlada larva od Amphioxus-a.

Ulazimo li iz Kvarnerola kroz Poljanski kanal, Ninski i Ljubaćki zaliv u Planinski prodor ili "Kanal", podaje nam raširenje egsotnih oblika neke indicije za to, da struja ulazi ovim putem

u Kanal, a ne obrnuto. Tako je *Labidocera* nađena na postaji C 15. i C 16., a *Calanus finmarchicus* pače još na C 22., dakle u južnom dijelu samoga kanala. Vjerojatno je, da i struja, izvedena od tijeka Zrmanje, koja teče Kanalom od

Tablica 6.

Stacija	Volum plankt. taloga u cm³			
Stacija	0-15 15-80 Sun			
C 32.	11.8	12.0	23.8	
C 33.	8.8	11.2	21:0	
C 34.	14.3	23.2	37.9	
C 35.	9.2	19.7	28.9	
C 36.	6.9	9.4	15.3	
C 1.	10.5	17:1	27.6	
C 2.	5.9	18.6	24:3	
C 3.	15.2	15.0	30.2	
Poprečno u cm ³ :	10:3	15.7	26:1	

Tablica 7.

Stacija	Volum plankt. taloga u cm³				
Deacija	0—15 m	15—50 m*	50 — 90 m	Sumä	
C 4.	4.7	13.5	4.8	23.0	
C 5.a	4.9	11.5	12.4	28.8	
C 5.	10.7	16.3	6.5	33.5	
C 40.	12.3	14.7	7.2	34.2	
C 41.	11.0	6.9	21.2	39.1	
C 6.	2.7	9.6	4.0	16.3	
C 23.	4.9	14.5	5.2	24.6	
C 7.	7.5	11.0	at / 1	18.5	
C 8.	4.4	12.2	1963	16.6	
C 8.a	4.6	7.3	4.3	16.2	
C 9.	3.9	5.2	4.2	13.3	
C 9.a	2.5	4.5	3.4	10.4	
C 10.	2.5	6.3	*	8.8	
C 10.a	0.6	4.9	3.3	8.8	
C 11.	1.4	3.9		5.3	
C 12.	1.1	4.7	*	5.8	
C 12.a	2.1	6.0		8.1	
C 13.	3.0	5.8		8.8	
C 14.	4.6	6.6	-	11.2	
C 15.	2.2	4:5		6.7	
Poprečno u cm³:	4:5	8.5	6.9	16.9	

jugoistoka prema sjeverozapadu (paralelno s obalom), povlači sa sobom vodu iz Ljubaćkoga zaliva. Kako u Kvarnerolu postaju ti kolonisti prema sjeveru sve rjeđi, tako isto biva i u Kanalu. Razlog pak, zašto tih egsota u Kanalu skoro i ne nalazimo, mogao bi biti taj, što im ne prija ona odviše slatka voda. Čini se, da to mnijenje potkrepljuje i to, što su i oni obični Copepodi, koje tu susre-

ćemo, veoma kržljavi.

Ako naime u jednom predjelu, kaošto je sjeverni dio Jadranskoga mora ili čitavo Jadransko more, od nekojih oblika nalazimo svagda samo po koji primjerak, i to kroz čitavu godinu, onda nam već sama ta činjenica dokazuje, da bi ista forma u tom predjelu morala izumrijeti, kad ne bi od vremena do vremena od nekuda drukud pridolazili novi kolonisti. Možemo ih upravo tako prozvati, jer to nijesu samo putnici, nego se oni putem i rasplođuju, a neki još i nastavljaju rasplođivanje u novoj svojoj postojbini. No takove familije (u pravom

Tablica 8.

Citariia	Volum plankt. ta- loga u cm³			
Stacija	0-15 m	15—50 m	50 —80 m	Suma
C 18.	4.5	21.8		26.3
C 19.	4.4	32.4		36.8
C 20.	1.4	26.9		28.3
C 21.	11.8	16.7		28.5
C 22.	2.0	13.2		15.2
C 24.	3.8	15.2	3.2	22.5
C 25.	2:0	13.8		15.8
C 26.	10.2	8.4	1.7	20.3
C 27.	13.4	18.2	4.4	36.0
C 28.	16.1	22.1	240	38.2
C 29.	20.9	39.2		60.1
C 30.	5.8	25.7	881	31.5
C 31.	4.0	14.7		18.7
Poprečno u cm³:	7.7	20.7	3.2	29.0

Tablica 9.

CHEST	Volum plankt. ta- loga u cm³			
Stacija	0—15 m	15—50 m	Suma	
C 37.	5.3	4.9	10.2	
C 37.a	9.0	11.6	20.6	
C 37.b	5.4	4.5	9.9	
C 38.	3.7		3.7	
C 39.	2.3	3.8	6.1	
Poprečno u cm³:	5.1	6.2	10.1	

smislu riječi), kako su ovdje odviše rijetko posijane, ne mogu se dugo uzdržati. Ima doduše i
takovih emigranata, koji uhvate jači korijen, pa
se drže kroz više generacija, pače mogu s vremenom postati i posve endemički. Na taj su se
način uopće i raširile životinje na zemlji. Inače
se osobito na kopnu takove forme u novoj naseobini redovno mijenjaju; iz njih nastaju nove
vrste. Nije tako kod planktonata, jer prilike pod
kojima ovako pridošli novi naseljenici živu,
ostaju u moru više jednolične, a onda baš ono
neprekidno gibanje vode, naime morske struje,
omogućuje kopulaciju s prvotnim formama, to j.
priječi potpunu isolaciju. Odatle evo i taj kosmopolitizam među planktontima.

Kanal. U kvantitativnom pogledu stoji Kanal s poprečnih 29.0 cm³ na prvome mjestu, a razlike su u razdjeljenju dosta znatne. Na jugu nalazimo nagli prelaz u Ljubaćkom prolazu od Kvarnerola Kanalu. Osobito je velika razlika u kvantitetu dubljega sloja (C 15. sa 4.5 cm³, a C 18. sa 21.8 cm³), taj je dakle dublji sloj odijeljen u oba područja na tome mjestu (Ljubać). Tablica 8. U samome Kanalu, od juga prema sjeveru, opada veličina prema sredini (do C 25.), u sjevernom je dijelu veličina znatnija, a prema prolazu u Riječki zaliv opet opada. Maksimum se nalazi kod postaje C 29. (60·1 cm³), a minimum kod postaje C 22. (15.2 cm³). Planktonske mase srednjega proširenoga dijela Kanala stoje očito u svezi s masama sjevernoga dijela Kvarnerola.

Kanal nam pruža u pogledu sastava planktona prilično drugu sliku negoli Kvarnerol. Tu prevlađuje fitoplankton. Ovamo ne zalazi, ili se bar ne može uzdržati, nijedan pravi kolonist, koji je iz Sredozemnoga mora donesen strujom. Jedino još po koji *Calanus finmarchicus* (na pr. na postaji *C* 22.) zabludi amo. Karakter je planktona skroz neritički. Velika množina fitoplanktona potječe možda i odatle, što ne ima toliko konsumenata, pa tako ostaje zaliha ovdje producirane prvobitne organske supstancije još prilično nepotrošena.

Za planktonski sastav, koji potječe iz Kanala, moramo još osobito istaći, da su na C 22. nađene i Nephrops-larve i to u Mysisstadiju.

Na postaji C 26. i C 21. uhvaćen je Creseis, a Actinotrocha na C 26. i C 30., Tornaria na C 27., Bipinnaria na C 28. i C 30., a Salpa jedino na C 22.

Vanjsko područje ne pokazuje prema III. plovidbi znatnije razlike (poprečno 10·1 cm³ prema 7·1 cm³). Tablica 9. Zanimljivo je, da na izlazu iz Kvarnera u sredini (C 37.a sa 20·6 cm³) nalazimo dvaput veću masu planktona, nego na obadvjema postajama uz kraj (dotično otok): C 37. sa 10·2 cm³, a

C 37.b sa 9.9 cm3, dakle gotovo sasvim jednako.

U kvalitativnom pogledu nalazimo i ovaj put znatnije razlike prema ostalim područjima. Redovno je naime hvatan *Doliolum*, a kod *C* 37.b i jedan primjerak *Salpa maxima-africana*. *Acanthometron* gotovo nikako nije hvatan, kao ni *Sticholonche*. Hydro-Meduse su hvatane redovno (*Obelia* slabo), osim *Slabberie* gotovo samo Trachyline meduse. Napadno je, da Ostracoda nema. I *Tornaria* je hvatana (*C* 37. i *C* 39.), a dosta su često nađena riblja jaja i mlađ.

2. 0 istraživanju fltobentosa u Kvarnerskom zavalju.

Napisao dr. V. Vouk.

Za vrijeme treće i četvrte plovidbe "Vile Velebita" provađana su istraživanja fitobentosa istim načinom, kao i za prve i druge plovidbe. Uspjeh zimske plovidbe u mjesecu februaru bio je vrlo slab, jer je nevrijeme (skoro neprestano južnjak) sprečavalo svaki rad uz obalu. Uspjelo mi je dan prije odlaska "Vile Velebita" proučiti cijeli Bakarski zaliv, a za vrijeme vožnje moglo se samo na dva mjesta dredžati, i to u kanalu Poljanskom kod otoka Paga i kod postaje C 10. u blizini otoka Silbe. Osim toga sam našao u zalivu Sv. Eufemije na otoku Rabu od jugovine na kopno izbačene ove alge: Codium adhaerens (Cabebra) Ag., Codium Bursa (L.) Ag., Sphacelaria scoparia (L.) Lyngb., Laurencia papillosa (Forsk.) Grev., Callithamnion scopulorum Ag. i Corallina corniculata L.

Za vrijeme proljetne plovidbe pogodovalo je vrijeme mnogo bolje, pa sam mogao pretražiti ova litoralna staništa: Cijeli Bakarski zaliv, Podol na zapadnoj obali otoka Suska, okolinu mjesta Raba na otoku Rabu i istočnu obalu otoka Paga ispod mjesta Lun. Dubljine su pretražene, koliko je dostajalo vremena, dredžanjem i to: u kanalu Poljanskom, kod postaje C 21., na zapadnoj strani otoka Suska kod Podola, kod postaje C 10. u blizini otoka Silbe i u blizini rta

Sorinj na otoku Rabu.

Zasada ne ću ovdje iznositi opažanja o sezonskim promjenama, koje se mogu lako razabrati iz priloženog popisa sabranih alga. Tek jedno mogu pripomenuti, što se iz popisa ne vidi, i to, da su se u proljetnoj sezoni razvile u silnoj množini bentoske diatomeje. Sve alge pa kamenje i kamenčići obrasli su upravo različnim diatomejama. Te zasada nijesam određivao, jer će to biti i onako posebna zadaća prigodom obrađivanja planktonskih diatomeja.

Bakar i Bakarski zaliv.

Dan prije odlazka "Vile Velebita" (15. februara i 15. maja) prošao sam barkom glavna karakteristična staništa zaliva, onda luku, Sarzinovo, pećinasto dno kod Podrta i Babnova, Dasyeladus-formaciju kod Dobre i Potočina, te Zostera-livade kod Crnoga i Bakarca. Vegetacija je u obje sezone veoma mršava. Uz obalu se u zimskoj sezoni osobito ističu Ceramium-vrste, pa Callithamnion corymbosum, koji kod Babnova i Podrta u emersionoj zoni obrubljuje kamenje i pećine, što vire iz mora. Na istom staništu u dubljini do 5—6 metara nalazi se ljeti bujna Cystosira-vegetacija, dok ona u zimi a pogotovu u proljeće gine.